

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Фонрабе Анатолій Васильович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такою, що не відповідає частині першій статті 8, статті 21, частинам першій, другій статті 24, частинам першій, другій статті 28, частинам першій, другій, третій, четвертій, шостій статті 43, статті 46, частині першій статті 55, частині першій статті 68 Конституції України, частину третю статті 38 Кодексу законів про працю України від 10 грудня 1971 року № 322–VIII (далі – Кодекс), відповідно до якої: *„Працівник має право у визначений ним строк розірвати трудовий договір за власним бажанням, якщо роботодавець не виконує законодавство про працю, умови колективного чи трудового договору, чинив мобінг (цькування) стосовно працівника або не вживав заходів щодо його припинення, що підтверджено судовим рішенням, що набрало законної сили“*.

Автор клопотання твердить, що частина третя статті 38 Кодексу суперечить принципу правової визначеності та рівності прав, а також порушує його права на судовий захист, свободу, гідність і „свободу праці“, на „передбачуваність закону“ та захист від незаконного звільнення.